

Hr. Carsten Aagaard spørger: Hvad er bedre i det her lovforslag end en total decentralisering? Det, der er bedre, er, at vi fra statens side stadig væk har hånd i hanke med kulturpolitikken i stedet for bare at lægge ansvaret fra os. I stedet for bare at lægge penge ud til kommunerne er det sådan, at vi nu hvert fjerde år får mulighed for at snakke med de kommuner, de regioner, vi laver kulturaftaler med, og sammen vurdere: Er vi nået langt nok, går det godt nok, eller er der nogle problemer, som skal løses?

Så i stedet for bare at lægge ansvaret fra sig får vi med de regionale kulturkontrakter en ligeværdig dialog. Det synes jeg er vigtigt.

Hr. Ole M. Nielsen understregede, at det her lovforslag har stor betydning for tyndtbefolkede områder, fordi det giver mulighed for, at små kommuner kan slå sig sammen. Det er jeg meget enig med hr. Ole M. Nielsen i. Det her er netop en måde, hvorpå vi kan sikre, at de små kommuner får nogle bedre muligheder, end de har haft tidligere.

Spørgsmålet er, om vi netop ikke med det her lovforslag også kan være med til at understøtte en fornuftig udvikling ude i lokalområderne, forstået på den måde, at det vil understøtte nye former for samarbejde. Og vi ved jo alle sammen, at forudsætningen for, at de tyndtbefolkede lokalområder får nogenlunde vilkår, er, at man er dygtig til at samarbejde, og det giver det her lovforslag god mulighed for.

Så endelig til hr. Kim Behnke, som overraskede mig lidt, ikke med, at han var imod lovforslaget, vil jeg sige, men med begrundelsen for det: Det her med, at det er bedre at bruge alle pengene på større projekter. Dertil kan man måske sige: Vi står på kanten af et nyt årtusind, og det kunne selvfølgelig være sjovt at bruge pengene på en række store projekter, nogle store, synlige kulturinitiativer ude i det ganske land.

Og jeg må sige, hr. Kim Behnke virkelig er en modig mand. Jeg synes næsten, han udviser et halsbrækkende mod. Hvis man nu skulle til at tage pengene fra de lokale egns museer, egns-teatrene, musikskolerne, landsdelsscenerne, landsdelsteatrene, så tror jeg, der ville rejse sig et ramaskrig. Og ud fra en kulturpolitisk betragtning vil jeg også betragte det som halsløs gerning. Jeg synes, det er fantastisk vigtigt, at vi har alle de forskellige kulturinstitutioner rundt om i det ganske land. Det er meget vigtigt, at vi

har lokale kulturcentre, som altså kan bidrage til den lokale kulturelle udvikling.

Med de bemærkninger – og selvfølgelig også med en stor tak til regeringspartierne ordførere for velviljen over for lovforslaget – vil jeg gerne sige tak for den diskussion, der har været i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der opstår somme tider det problem, når man sætter sig til at læse, at den ro og fordybelse, man bevæger sig ind i, helt får én væk fra virkeligheden.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er den balance, der skal være mellem politikerne og den kunstneriske sagkundskab. Den balance har vi levet med fra Folketingets side, og den tror jeg da for så vidt også man kan leve med lokalt. Men der er jo den forskel, at vi i Folketinget kan tage vare på en helhed – det kan være et egns-teaters særlige genre, og det kan være et børneteater, som vi for helhedens skyld mener er væsentligt, set på samfundets plan eller på landsplan – hvorimod man måske ikke nødvendigvis har den samme forståelse i et enkelt amt eller en enkelt region.

Derfor er spørgsmålet: Er det noget, der vil indgå i forhandlingerne, når man gennemgår kulturkontrakterne, at staten også kan understrege i forhandlingerne om en kulturaftale, at vi faktisk finder, at det egns-teater eller det børneteater er så væsentligt for helhedens skyld, at det skal indgå i aftalen?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Tak til ministeren for besvarelsen af de spørgsmål, jeg stillede indledningsvis.

Jeg vil gerne have bekræftet, at jeg nu altså har opfattet det rigtigt, når jeg udlægger teksten på følgende måde, at der i de kontrakter, der skal indgås mellem ministeriet og den gruppe af kommuner og amter, som måtte ønske at indgå en kulturkontrakt, dér kan der ikke ud over de kriterier, de krav, der er i den nugældende lovgivning på de forskellige områder, lægges yderligere krav ind i kontrakterne som en betingelse for, at de kan indgås med ministeriet. Er det rigtigt opfattet?

Med hensyn til lovforslagets bemærkninger på side 6 om fagråd for enkeltområder og faglige konsulenter forstår jeg det altså på den måde, at det er organer, der skal ind og være si-